

MEMO

Datum : 14 juni 2016
Aan : Gemeenten Noord Limburg
Van : SGL
Betreft : Toelichting problematiek dagbesteding bij uurtarief

---

Volumeprobleem: Problematiek dagdelendefinitie: uurtarief i.p.v. dagdeeltarief

Als we de WLZ-`beleidsregel' CA-BR-1510 ***Prestatiebeschrijvingen en tarieven extramurale zorg, dagbesteding en vervoer*** beschouwen, staat hier duidelijk vermeld:

"Een dagdeel is een periode van maximaal vier aaneengesloten uren".

- Aldus zijn dit altijd maximaal 8 aaneengesloten uren voor één dag dagbesteding, oftewel 4 uren per dagdeel
- En representeert het tarief aldus de integrale kosten van één dag dagbesteding, zowel voor wat betreft de vaste lasten, dossiervorming en de cliënten(groeps)begeleiding.

Door de gemeente is de WMO-korting toegepast op dit tarief, gebaseerd op (maximaal) 8 uren per dag. Ingeval met urenindicaties wordt gewerkt, bestaat het risico van minder uren indiceren dan 8 of 4. In feite is er dan sprake van een – eenzijdige -aanpassing van de uitgangspunten van de tariefstelling respectievelijk kostprijs, en hiermee gelijk aan een extra korting op de dagbesteding met respectievelijk 25% per minder uur per dagdeel.

De vraag is, wanneer er sprake kan zijn van het indiceren van minder dan 8 respectievelijk 4 uren. Met welke reden, en waarom, zou een gemeente minder dan 4 respectievelijk 8 uren indiceren? Deze vraag dient gesteld en beantwoord te worden, om akkoord te kunnen gaan met een uurprijs. De grondslag om dat te doen, moet aldus bekend zijn. Daarna kan worden vastgesteld, welke de impact hiervan is op de prijsstelling. Om te voorkomen, dat er sprake is van een 'verkapte bezuiniging', die dan al gauw tussen de 12 en 25% bedraagt (1 uur minder op 8 of 4 uren).

Een reden kan zijn, om uit te gaan van 'aanwezige cliënttijd'. Maar dan betekent overgang naar uurprijs en stijging van het uurtarief van ca. 33%.

Uitgaande van de kostprijs zoals die er nu ligt, kan – bij gelijkblijvende grondslag (=integrale kostprijs gebaseerd op openingstijd per dag(deel) tot 4 respectievelijk 8 uren) - dit in feite niet. Immers de kostprijs omvat alle kosten van één dag(deel) dagbesteding, zowel de directe kosten (personeel) als de indirecte/vaste kosten (huisvesting, voeding, energie etc.). Met name de laatste kostencategorie, is afgezet tegen 4 uren dagbesteding; ingeval diezelfde kosten in 3 uren moeten worden gerealiseerd, moet het tarief met het equivalent van 4/3 toenemen. Immers: $4 \text{ uren} \times X = 3 \text{ uren} \times (4/3 X)$. Met andere woorden de kostprijs moet dan stijgen met 33% om een gelijk uurtarief (lees: gelijke dekking) te hebben voor tenminste de vaste en niet-variabele lasten. Hieronder valt in feite ook het grootste deel van de (variabele) personeelslasten, omdat het bezettingstechnisch onmogelijk is om de bezetting af te stemmen op een cliëntaanwezigheid per dagdeel bij een indicatie van <4 uren.

■

Ter illustratie:

Een cliënt met een zware zorgvraag, wordt geïndiceerd voor dagbesteding zwaar. Tarief € 56,-- per dagdeel (uurtarief € 14). Stel de cliënt komt maar 3 uurtjes of wordt geïndiceerd voor 3 uurtjes, dan blijven de vaste kosten – die immers gebaseerd zijn op 4 uren per dagdeel - gelijk. Gemakshalve wordt 100% van de dagdeelprijs als 'vast' gezien. Om te kunnen komen tot volledige dekking, moeten de kosten (lees: tarieven) stijgen als volgt:

$56 / 3 \text{ uren} = € 18,67$. Dan zijn immers pas de kostprijzen equivalent aan elkaar:

$3 \times 18,67 = 4 \times 14$. Beiden € 56,-- per dagdeel. M.a.w. de uurprijs stijgt van € 14 (bij 4 dagdelen) naar € 18,67 (bij 3 uren per dagdeel als grondslag).

Ingeval dit aldus níet gebeurt, en er wordt in plaats van 1 dagdeel (4 uren) nu 3 uren geïndiceerd, is er sprake van een effectieve korting van 25%: 3 uren tegen € 14,-- is nog maar € 42,--, aldus een daling van $(56-42)/56 = 25\%$ (!).

Bij 2 uurtjes dagbesteding, is de korting 50%, en bij 1 uurtje dagbesteding zelfs 75%.

Inhoudelijk bezien, is een omvang dagbesteding < 4 uren per dagdeel niet logisch bezien vanuit de reden dat iemand dagbesteding ontvangt: Namelijk voor dagstructuur, eigen ontwikkeling, ontlasting mantelzorger. Dit raakt nog meer de vraag, waarom een uurprijs nodig is.

Conclusie: Overgang naar uurprijzen bij dagbesteding is niet gewenst vanuit inhoudelijke gronden. Als dit wel wordt gedaan:

- moet helder zijn, welke grondslag wordt gehanteerd bij de bepaling van de omvang van de dagbesteding (bijv. aanwezigheid cliënt op AC?);
- dient, vanwege het grote aandeel vaste lasten en ter opvang van bezettingsrisico's, de kostprijs te stijgen ingeval wordt gewerkt met bijvoorbeeld een uurprijs. Ca. tot 33% per 'minder uur'.